



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Medardo ep[iscop]o. Cap[itulum]. xcvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

preciosi: in quo corpus sacrum esse putantes: illud aperuerunt: et nihil in eo repererunt ad mortem contritanti sunt. Sequenti hō die superioris oratorij monumentū reserant: vbi et corp⁹ beati seruatiū inuenerunt: quod tñ illuc ignozabatur trāstatum. Erat autē corpus oīno integrū et in nullo penitus corruptum: vestes quoq; oīno illese: cum pontificali baculo et clauē argentea sibi a sancto petro rome per visum tradita: vt in eius legenda supersus dicitur est. iij. idus maij. Ex tumulo quoq; hoc odor mirificus exhalabat. ¶ Dum autē corpus leuare vellent: mēbra singula instar candentis ferri transfigurata cernuntur: quod in loco argenteo ei preparato supersus exaltat: luxq; immēsa torū sanctuarium circumfulsit. Que cum rex karolus audisset: traiectum venit: et ibidem pascha dñi celebravit: vbi et infinita miracula ostensa sunt. ¶ Post aliquod hō tps heldo filius henrici regis francoꝝ ad infantia matris regine corpus sancti seruatiū summa deuotione saxonia trāstulit: et in basilica nomini eius cōstruata locauit. S; cum omnia traiectionibus ciuibus ad infortunū cederent: ipsiq; absente sancti corporis hoc ascriberēt: miserunt quosdam qui de partibus saxonie corpus furantes traiectionē retulerunt. In cuius trāstatione miracula multa et signa deus ostendit. Que facta est. viij. idus iunij.

¶ De sancto Bedardo epō. Cap. cxxv.

Bedardus episcopus claudius rpe clodouei regis francoꝝ. hic progenitus patre noie tardo de forti genere francoꝝ matre hō pthagia romana: cum adhuc puer ad scholas irer: et tunicam quam sibi mater fecerat ad artificem cōponendam deferrer: inuento a se ceco tunica p̄buit. Libum etiam ei traditum plerūq; pauperibus diuisit: ipse se iunus permāsit. Etate quoq; puerulus sp̄s pphetie se habere demonstrauit. Nam cū esset in tornaco puero consocio in scholis predixit: q̄ post annos. xxx. futurus esset ep̄s: et vt predixerat sic euenit. Factus autē presbyter multa miracula ostendit. Eū em̄ quadam nocte fur eius vineā introisset: et duas exporandas precidisset: nec ex ipsis gustare: nec inde valuit se mouere: donec mane repperus a medardoq; solut⁹ inde p̄sus recessit. ¶ Alio quoq; nocte eius mela diripiens: et oues exporans dum abire veller: ab apum examine in hortu mellificante facie eius artante adeo p̄ncit⁹ et oppressus fuit: q̄ nullatenus extire potuit: donec vententeviro dei latro predā deposuit et medardus eū liberavit. ¶ Lotharius rex in francoꝝ exercitum mouit: qui cūtra in villa et agris diripiens dum ad solentiacum villam sancti medardi veniunt: inde se mouere nequiverunt: donec cuncta que predari fuerant dimiserunt. ¶ Porcarii etiam sui a quibusdam seducti por-

cos ad remotum vsq; locum asportantes: mane apud cellam. vbi sancti cum porcis inuēti sunt: et de commissio penitentiam egerūt. Deinde factus est episcopus nouos. et. xv. annis episcopatum gubernauit: vitamq; laudabilem ducēs eisdē signis effulsit. Inter que tonsionem quēdam a demonioveratū mirabiliter liberavit. Post obitum autem sancti Fleutherij episcopi to: nacē. medardus ad sedem illius trāstulit: est: et sedit annis quattuor. Qui quanti meriti apud deum fuerit: ostēsum est: cū in eius obitu celi aperti sunt: atq; ante eum diuina micuerūt luminaria. Pluuia etiā aquarum calidarum in terram deflavit. Quienit in pace sexto idus iunij. Sepultus in ecclesia sua miraculis corroborans insignibus.

¶ De sancto Gildardo epō. Cap. cxxvi.

Gildardus episcopus rothomagen. frater presbiteri sancti Bedardi episcopi fuit. Qui ambo gemelli vno et eodē die nati videlz. vi. idus iunij: et vno et eodē die euolutis annis ambo ep̄i consecrati sunt: videlz. vi. idus iunij. Alter in ecclesia nouos. alter in ecclesia rothomagen. iterumq; post lapsum annos eodem ipso: vnico die abo a seculo absoluti sunt. Floruit autē gildardus rpe quo supra dictū est et plen⁹ virtutib⁹ in dño eodē ipse die quo et frater medardus feliciter obdormiuit: videlz. vi. idus iunij. Sepultus est in ecclesia rothomagen. vt dicitur frater vincētius in speculo hystoricali.

¶ De sanctis primo et feliciano mar. Cap. cxxvii.

Primus et felicianus martyres passi sunt in ciuitate numentana militario. xiiij. ab vrbe sub diocletiano et maximo angustis preside aut p̄moto. Vbi cū essent in vrbe roma apud impatores a tēploꝝ pot̄ficib⁹ accusant: q̄ nisi eos sacrificare fecerint nulla a dñs suis r̄nisa obtinere valebūt. Iussu igit imp̄ratorum capti in carcere recluduntur: sed ab angelo soluti post dies aliquor: iterū eisdem presentantur. Quos iusserūt ad p̄hanū herculis adduci: et nisi sacrificarent a militibus tormentis affligi. Ducti igitur ad tēplum cū immolare cōtemnerent virgīs durius cessant. Tunc impatores illos p̄moto p̄fidi ciuitatis numentane tradiderunt acriter puniendos. Quos milites ferro vincetos iuxta forum ipsius oppidi in carcere posuerunt. Post dies hō multos iussit p̄ses eosdem sibi presentari: et sacrificare contēnentes abinuscem separari. Dicebatq; feliciano: vt sue consulens senectuti dñs immolaret. Qui se-

